

Friese kerken huisvesten vluchtelingen

Een positief signaal

Een handvol protestantse gemeenten in Friesland kocht een woning voor vluchtelingen. Zo hopen ze een bijdrage te leveren aan de integratie van nieuwkomers. “Misschien is het maar een druppel op de gloeiende plaat. Maar als er meerdere druppels op die plaat vallen, kan er wel iets moois ontstaan.”

TEKST: BERT VAN DER KRUK FOTO'S: DOARPSWURK, SHUTTERSTOCK

Syriche vader voor zijn huis

Voorzitter Alle Jacob Bremer vond het ‘wel heel spannend allemaal’ toen zijn kerkenraad begin vorig jaar besloot om een huis voor een vluchtelingengezin in Wiuwert te kopen. Niet alleen omdat de Nederlandse samenleving verdeeld reageerde op de komst van vele vluchtelingen naar ons land, maar vooral ook omdat de kerkenraad geen voorbeeld had. “We voelden ons wel een beetje de pionier in deze zaak.”

Iets fysieks

Die zaak kwam aan het rollen door een artikel in de Leeuwarder Courant, waarin stond dat het vluchtelingenvraagstuk een stuk kleiner zou zijn als alle Friese dorpen – een kleine vijfhonderd in getal – een gezin in hun midden zouden opnemen. Een lid van de kerkenraad

van Britswert, Wiuwert en Easterwierrum bracht dat idee in en vond er meteen gehoor voor. “Nu konden we ook echt iets fysieks voor vluchtelingen betekenen.”

Maar ja, was het ook haalbaar? Wat te doen als de opvang problemen oplevert? En hoe reageren kerkleden en andere dorpingen in het kleine Wiuwert (275 inwoners)? De gemeente Littenseradiel was direct enthousiast en ook Vluchtelingenwerk zegde alle steun toe. “Dat gaf ons het gevoel er niet alleen voor te staan,” zegt kerkenraadsvoorzitter Bremer. Nog diezelfde week had Vluchtelingenwerk al een kandidaat voor de woning, maar zo snel ging het natuurlijk niet.

Draagvlak

De kerkenraad regelde vervolgens alles in redelijke stilte. Bremer: “Als

we alles in de openbaarheid hadden gedaan, had dat misschien gevolgen gehad voor de prijs van het huis of de stemming in het dorp.” Pas nadat de woning was aangeschaft, lichtte de kerkenraad de directe burens, de kerkelijke gemeente en andere dorpsbewoners in. De reacties waren voor 95 procent positief, aldus de voorzitter.

Een enkeling vroeg wel waarom er geen informatiebijeenkomst was gehouden, zoals bij de komst van een asielzoekerscentrum. “Maar dat was niet te vergelijken, dit ging om slechts één gezin. We verwachtten dat er weinig mensen tegen waren – en dat is ook gebleken.” Bovendien beschikt de kerk over een redelijk vermogen, waardoor de aanschaf financieel gezien geen enkel probleem was. “Stel dat je als

worven. Als we hem zien lopen, denken we: hé, daar gaat ‘onze’ vluchteling.”

De kerk zelf heeft het initiatief volgens Bremer heel veel positiviteit en ook een hoop media-aandacht gebracht. “We hebben een positief signaal afgegeven en dragen op onze eigen manier een steentje bij aan de oplossing van een landelijk probleem. Misschien is het maar een druppel op de gloeiende plaat. Maar als meerdere druppels op die plaat vallen, kan er wel iets moois ontstaan.”

Daverend applaus

Het bleef niet bij Wiuwert. Ook Jorwert, Aldeboarn en Easterlittens kochten een huis voor status-

Betrokkenheid

Het zoeken naar een geschikte woning duurde langer dan verwacht. Uiteindelijk vond de kerk die niet in het dorp zelf, maar aan de overzijde van het Van Harinxmakanaal in de wijk Aldlân-West van Leeuwarden. Gezien de geringe afstand is dat geen probleem, zegt Van Koningsveld, al had iedereen het gezin wel liever in het dorp zelf gezien. De betrokkenheid vanuit de kerkelijke gemeente is er niet minder om. Hoewel het gezin pas na 1 juni komt, staat iedereen in de stand om, als dat nodig is, ondersteuning te geven.

De begeleiding is in eerste instantie in handen van Vluchtelingen-

Als kerk dragen we een steentje bij aan de oplossing van een landelijk probleem

kerk elke cent moet omdraaien, dan is het van groter belang dat je van tevoren weet dat de hele gemeente erachter staat.”

Wel sneu vindt Bremer het dat de eengezinswoning sinds juni 2016 slechts door de vader van een Syrisch gezin bewoond wordt. De man wacht nog steeds op hereniging met zijn vrouw en twee kinderen, die in Jordanië zitten. “Je merkt dat het aan hem knaagt. We proberen hem als gemeente zo veel mogelijk te ondersteunen.”

De man heeft inmiddels zijn draai in Wiuwert wel gevonden. Hij was twee dagen lang aanwezig op het dorpsfeest en nam ook de uitnodiging voor het kerstfeest in de kerk aan. Hij bezoekt de moskee in Leeuwarden, gaat naar school en heeft al enkele baantjes. “Hij heeft in het dorp snel bekendheid ver-

houders. In laatstgenoemd dorp deden de kerk en de dorpsgemeenschap dat gezamenlijk. In Goutum, vlak ten zuiden van Leeuwarden, ging de protestantse gemeente eind januari 2017 over tot aankoop van een woning. Nadat Boukje van Koningsveld, voorzitter van het college van kerkrentmeesters, de gemeente daarover had ingelicht, ging er een daverend applaus door de kerk.

Anders dan in Wiuwert was de gemeente in Goutum helemaal op de hoogte van de plannen. Een speciale commissie, die al snel haar licht opstak in Wiuwert, was er al vanaf mei 2016 mee bezig. Net als deze pionierende kerk vraagt Goutum gewoon (sociale) huur voor de woning. “We kunnen de exploitatie van het huis budgettair neutraal houden.”

werk, die ook het gezin aandraagt (“wij selecteren niet aan de poort”). Maar als deze organisatie zich terugtrekt, is het werk doorgaans nog niet gedaan. Van Koningsveld: “We hebben de buurtbewoners ook expliciet laten weten dat we hen ontzorgen. Mocht er een probleem zijn, dan zijn wij daarop aanspreekbaar. We nemen als huisbaas onze verantwoordelijkheid.”

De kerkrentmeester is blij dat de kerk zo heel concreet kan laten zien waarvoor ze staat. Of, zoals ze bij de presentatie in de kerk zei: “Is het niet een bijbelse opdracht, dat wij als christelijke gemeente mensen die op de vlucht zijn uit oorlogsgebieden een veilig onderdak bieden? Die opdracht is hiermee een stuk dichterbij gekomen.” ❖